

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BIJELJINI
Broj:
Bijeljina, 24.10.2013. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Bijeljini, sudija Jovan Savić, uz sudjelovanje zapisničara Snežane Lukić, u krivičnom predmetu optuženog A. A., zbog krivičnog djela – izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrpeljivosti, iz čl. 294a, st. 1. Krivičnog zakona Republike Srpske (Sl. gl. RS br. 49/03, 108/04, 37/06, 70/10, 73/10, 1/12 i 67/13 - u daljem tekstu: KZ RS), odlučujući o Optužnici Okružnog Tužilaštva u Bijeljini br. _____ od 23.07. 2013. godine, nakon priznanja krivice optuženog u toku glavnog pretresa, koji je održan dana 24.10.2013. godine, u prisustvu optuženog i Okružnog tužioca OT u Bijeljini, Mire Medić (u daljem tekstu: Tužilac), dana 24.10.2013. godine, donio je i javno objavio sledeću

P R E S U D U

OPTUŽENI, A. A., sin H. i majke S. r. K., rođen _____ godine u L., R. S., nastanjen u J., ulica ..., Grad B., po nacionalnosti Bošnjak, državljanin RS i BiH, JMB..., po obrazovanju završio srednju školu, po zanimanju bravar, nezaposlen, srednjeg imovnog satnja, neoženjen, do sada je osuđivan Presudom Osnovnog suda u Bijeljini, br. _____ od 01.12.2010. godine, zbog k.d.-ugrožavanje sigurnosti, iz čl. 169.st.1.KZRS, na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 KM,

K R I V I J E

Što je:

dana, 23/24.02.2013. godine, oko 24,00 sata, u J., opština B., u ulici ..., u neposrednoj blizini mosta na rijeci J., kada je po pozivu na lice mjesta došla ekipa Hitne medicinske pomoći Doma zdravlja u B., radi ukazivanja pomoći H. S., koji je zadobio povrede u toku narušavanja javnog reda i mira u kafe baru „E.“, i dok je doktor, M. S., zajedno sa medicinskom sestrom, I. N., ukazivao pomoć H., prišao vozilu Hitne pomoći i u namjeri da izazove nacionalnu mržnju i netrpeljivost, povišenim tonom im je rekao: „j.... vam srpsku majku“, a potom rukom udario u bočno staklo vozila, što je kod M. S. i I. N. izazvalo osećanja nacionalne povrijeđenosti i ugroženosti,

dakle, izazvao je nacionalnu mržnju ili netrpeljivost,

čime je učinio krivično djelo - izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrpeljivosti - iz člana 294a. stav 1. KZ RS.

Na osnovu istog zakonskog propisa, te uz primjenu odredbe čl. 32. KZ RS, sud optuženog, A. A., o s u d u j e n a

KAZNU ZATVORA
u trajanju od 30(trideset) dana

Optuženi je dužan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu 150,00 KM u roku 30 dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Potvrđenom optužnicom Okružnog tužioca u Bijeljini, br. _____ od 23.07. 2013. godine, optuženom A. A., stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela – izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrpeljivosti, iz čl. 294a, st. 1. KZ RS, da je isto počinio u vrijeme, na mjestu i na način, kako je to opisano činjeničnim opisom djela u optužnom aktu i izreci ove presude, učinjenog prema oštećenima I. N. i M. S. iz Bijeljine.

Optuženi se na ročištu za izjašnjavanje o krivici prvobitno izjasnio da ne priznaje krivicu za krivično djelo koje mu se stavlja na teret predmetnom optužnicom, pa je ovaj postupak nastavljen glavnim pretresom.

Tužilac je ostao kod ove optužnice i na glavnom pretresu.

Optuženi je na glavnom pretresu, u uvodnom izlaganju, izjavio da više ne negira krivicu za ovo krivično djelo, priznavši ga u potpunosti.

Sud je na glavnom pretresu izveo predložene dokaze optužbe, čitanjem i uvidom u: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog A. A., od 26.02.2013. godine, Zapisnike o saslušanju svjedoka oštećenih N. I., od 26.02.2013. godine i 17.04.2013. godine i S. M., od 26.02.2013. godine i 17.04.2013. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. A., od 28.02.2013. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka N. K., od 25.02.2013. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka F. B., od 25.02.2013. godine, Zapisnik o prepoznavanju lica PS Janja broj _____ od 26.02.2013. godine, Fotodokumentaciju o prepoznavanju lica CJB Bijeljina broj _____ od 16.04.2013. godine, saslušao oštećene na okolnosti da li zahtjevaju krivično gonjenje i traže li naknadu štete te izvršio uvid u Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog od CJB Bijeljina od 27.02.2013. godine.

Postupajući u skladu sa odredbom čl. 287. st.1. i 2. ZKP, sve izvedene dokaze na glavnom pretresu, sud je cijenio pojedinačno, ali i u njihovoj međusobnoj povezanosti, pa je, nakon ocjene tih dokaza, našao da je priznanje optuženog u skladu sa izvedenim dokazima, kojim je činjenično stanje, opisano u izreci ove presude, u cjelosti ovim dokazima i potvrđeno.

U takvoj procesnoj situaciji sud je prvo, shodno odredbi čl. 245. ZKP-a, umjesto glavnog pretresa održao ročište radi razmatranja izjave o priznanju krivice optuženog, a zatim, nakon što je prihvatio izjavu optuženog o priznanju krivice, održao i ročište na kome je utvrdio postojanje uslova za prihvatanje takve izjave optuženog, kao i pretres radi izricanja krivično-pravne sankcije.

Na ročištu radi razmatranja izjave o priznanju krivice optuženog sud je provjerio, a zatim i utvrdio da je izjava o priznanju krivice optuženog data dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, utvrdio da u spisu postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog i da je priznanje krivice u skladu sa predloženim dokazima tužioca, te utvrdio da je optuženi pravilno upozoren i potpuno razumio da se izjavom o priznanju krivice odriče od prava na suđenje, da je optuženi upoznat i razumio

moguće posljedice u vezi imovinsko-pravnog zahtjeva oštećenih, da je optuženi upoznat i sa obavezom o naknadi troškova krivičnog postupka, kao i sa pravom da može biti oslobođen od naknade u slučaju da postoje okolnosti propisane čl. 99. st. 4. ZKP-a. Nakon što je optuženi izjavio da je potpuno svjestan svoje krivice i priznanja iste, sud je prihvatio u cjelosti izjavu o priznanju krivice optuženog, na navedeni način datu na pomenutom ročištu koje je bilo zakazano za glavni pretres.

Na glavnom pretresu za izricanje krivično-pravne sankcije, sud je izvršio uvid u sve predložene dokaze od strane tužioca, a posebno je izveo samo one dokaze koji bi mogli imati uticaja na odabiranje vrste i visinu krivično-pravne sankcije, pa je u tom smislu uzeo na zapisnik izjavu optuženog o njegovom skromnijem imovnom stanju, zatim dokaze koji se odnose na njegove porodične prilike. Pored toga uzeta je i izjava o njegovom kajanju što je to učinio i što se opredjelio da na ovaj način postupanja, te izvršio uvid u izvod iz kaznene evidencije našavši podatak da je optuženi ranije osuđivan navedenom presudom ovog suda u generalijskim podacima za optuženog sadržanih u izreci ove presude.

U završnoj riječi tužilac je izjavio kako smatra da dokazi koji su dostavljeni uz optužnicu nesporno ukazuju da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, a što je optuženi i priznao tokom ovog postupka, te je zatražio da sud optuženog oglasi krivim i osudi po zakonu, uz uvažavanje svih okolnosti koje su utvrđene u toku ovog postupka.

Sud je u postupku ocjene pravne kvalifikacije djela našao da je tužilac pravilno odredio i kvalifikovao radnje koje je kritične prilike počinio optuženi kao krivično djelo - izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrpeljivosti - iz člana 294a. stav 1. KZ RS. Naime, svi dokazi na kojima tužilac temelji optužnicu, te i samo priznanje optuženog svih radnji koje čine biće konkretnog krivičnog djela, potvrdili su da se optuženi, postupajući na poblize opisani način u činjeničnom opisu djela izreke ove presude, svojom glasnom izjavom, koja predstavlja psovku, pominjao srpsku nacionalnost u negativnom kontekstu, odnoseći se prema I. N. i M. S., koji su tada postupali kao medicinski radnici i pri tom pružali hitnu pomoć upravo licu bošnjačke nacionalnosti, a kod kojih je, zbog njegove psovke „srpske majke“, izazvan osećaj nacionalne povrijeđenosti i ugroženosti.

Sud je po okončanju pretresa za izricanje krivično-pravne sankcije, razmotrio stepen krivične odgovornosti optuženog i utvrdio da je optuženi kritične prilike postupao sa umišljajem, dakle, bio je svjestan da će protivpravnim postupanjem kod drugoga izazvati osjećaj nacionalne ugroženosti i netrpeljivosti, ali je ipak tako postupao. Istovremeno psihičko stanje optuženog, kako u vrijeme izvršenja djela, tako i u vrijeme suđenja nije dovedeno u pitanje.

Dakle, kod takvog stanja stvari, kada je u pitanju psihički odnos optuženog prema učinjenom djelu i psihičko stanje u kojem se konkretne prilike nalazio, sud zaključuje da je optuženi u kritičnoj prilici postupao sa direktnim umišljajem i da je u ovom slučaju njegova krivica potpuna.

Prilikom odabiranja vrste i visine krivično-pravne sankcije, sud je, analiziranjem svih okolnosti, našao da na strani optuženog ne postoji ni jedna posebno otežavajuća okolnost koja se tiče konkretnog krivičnog djela, izuzev one koja se odnosi na njegovu raniju osuđivanost, te da do sada nije zabilježeno njegovo drugo protivpravno ponašanje, što proizlazi iz podataka kaznene evidencije za optuženog, a od olakšavajućih okolnosti, sud je uzeo u obzir sve okolnosti koje potvrđuju njegove porodične prilike, zatim je uzeta u obzir i činjenica da je optuženi iskreno pred sudom, ipak, priznao krivicu za djelo koje je počinio. Usljed spleta ovih okolnosti, sud je ocijenio da je optuženom, radi pružanja krivično pravne zaštite, potrebno izreći zatvorsku kaznu, a prilikom određivanja visine kazne koja bi bila adekvatna u konkretnom slučaju, sud je, postupajući prema

opštim pravilima o odmjeravanju kazne, koja su propisana čl. 37.KZ RS, uzeo u obzir zakonski okvir koji propisuje sankciju za konkretno krivično djelo, te odlučio da to bude kazna zatvora u trajanju od 30 dana, koja se, po čvrstom ubjeđenju suda, ovdje pokazuje dovoljnom, odnosno, sud cijeni da će se ovom sankcijom, postići potrebna svrha kažnjavanja i svrha krivično-pravnih sankcija, koje su propisane čl. 5. i 28. KZRS, te da je ovakva sankcija u ovom slučaju dovoljno primjerena sankcija, kako optuženom, kao počioniocu konkretnog krivičnog djela, tako i djelu koje je počinio. Dakle, sud je ocjenio da će ovom sankcijom, u konkretnom slučaju biti zadovoljeni principi kako specijalne tako i generalne prevencije, te da bi svaka kazna u većoj mjeri preko dosuđene bila odmazda, pa je sa iznijetih razloga o svemu i odlučeno kao izreci presude.

Odluka o troškovima ovog krivičnog postupka zasnovana je na odredbi čl. 96. i čl. 99. st. 1. ZKP-a, kojim odredbama je propisano i određeno šta sve predstavlja troškove krivičnog postupka. Prema tim odredbama dužnost je suda da svakog optuženog, kojega oglasi krivim, obaveže na plaćanje tih troškova. U ovom slučaju optuženi A. A. je oglašen krivim i zbog toga je dužan da plati troškove ovog krivičnog postupka, koji su bili neophodno potrebni, odnosno nužni, radi vođenja ovog krivičnog postupka, a koji se sastoje od troškova suda, a koji paušal je sud odredio u minimalnom iznosu od 150,00 KM i koji je propisan čl. 2. u vezi sa čl. 30 Uredbe o naknadi troškova u postupcima pred sudom. Za ove troškove sud je našao da su određeni u skladu sa trajanjem postupka i uz ocjenu da su ipak, i pored skromnijih materijalnih prilika optuženog, primjereni mogućnostima optuženog, koji je, iako bez trenutnog zaposlenja, fizički zdrava, mlada i radno sposobna osoba, za kojega je sud ocijenio da novac u navedenom iznosu može steći radom i da ih isti može platiti u roku 30 dana, koji je rok određen ovom presudom, a sve po pravosnažnosti iste.

Zapisničar

Snežana Lukić

S U D I J A

Jovan Savić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba se može podnijeti Okružnom sudu u Bijeljini, putem ovog suda, u roku 15 dana, od dana prijema presude.